Dragi moji znani i neznani,

Nakon 25 godina odlazaka na edukacije i održavanja edukacija došlo je vrijeme da završim sa vođenjem edukacija (nikad ne reci nikad ali zasad je ovako).

Moj put možete pogledati na linku:

https://fizioterapeut.net/index.php?option=com_content&view=article&id=1&Itemid=7

Tečajevi, radionice i usavršavanja i Lista radova.

Iskustvo na mom putu koji ste mi prožili je naprosto nevjerojatno i privilegija je bila prolaziti ga. Sitni kokošari koji su pokušavali opstruirati baš i nisu uspjeli, hvala i njima jer su bili samo dodatni motiv.

Najveći razlog prestanka je nepoštivanje, odugovlačenje i maltretiranje od strane Povjerenstva za edukaciju HKFa na čelu sa SS (ne znam koju titulu napisati da je ne uvrijedim) koje se sjetilo komplicirati oko prijave zadnje dvije radionice (Trigger nisam niti htio prijaviti) a sve protivno Statutu HKFa kojeg je sama je ignorirala ili možda nije razumijela i postavila neka svoja pravila. Prijavljeni su Sudu Časti HKFa unatrag 6 mjeseci u više navrata i jednostavno HKF nije odgovorila.

Uz nju imate 4 člana koji očito isto misle što je njihovo pravo. U jednom sazivu (prošlom) povjerenstvo se drži statuta i sve je bilo OK a „ovi“ baš i ne.

Možda su doživjeli prosvjetljenje i obraćenje ali i to je za njih nekakav korak naprijed. Pogledajte njihova imena na stranicama HKFa pod tijela Komore i ukucajte u neki internet pretraživač (samo se nemojte iznenaditi jer su to javni podaci te možete vidjeti tko je tko, tko je što i kada završio, koje mu je temelno obrazovanje, gdje je i kad završio obrazovanje u fizioterapiji, kada je doktorirala/doktorirao), na koju temu, kada su magistrirali i gdje.Ovo ne shvatite krivo nit sa dozom sarkazma ili ljubomore nego jednostavno da se istina zna.

Svatko misli svojom glavom a „mišljenje je kao i dupe ima ga svatko“.

To su tipična hrvatska posla.

Mladi kolege i kolegice, imate na izboru edukacije iz svega i svačega, krenite te uživajte na svom putu. Struka nam je predivna.Vremenom ćete vidjeti što je ili nije za vas.

Zahvala ide najprije Dunji Barak Smešny, divnoj doktorici iz Rijeke koja je počela sa edukacijama iz manualne medicine u nas, primila je i fizioterapeute ali se to naravno zaboravlja. Zahvaljujući njoj je sve skupa i počelo sa manualnom medicinom (terapijom) u Hrvatskoj.

Karelu Lewitu, divnom doktoru iz Praga koji me primio na studijski boravak kod njega (Nemocnica „Motol“).

Gustavu Solaru, doktoru iz Bratislave kod kod sam imao privilegiju boraviti i nešto raditi.

Cijelom HZFu a poglavito kolegi Antunu Juriniću koji je bio i ostao veliki čovjek, gospodin i nadasve kolega.

Kolegici Milkici Ivezić Lalić, dobrom duhu iz Novske koja je uvijek bila pri ruci.

Ima ih još ali da ne davim...

Da ste mi zdravi i veseli.

Kako kaže veliki Bukowski:

Meni su se smijali što sam drugačiji a ja njima što su svi isti!